

Organitza:

**Joventuts Musicals
de Torroella de Montgrí**

Col·laboren:

Germans Radresa

EL PUNT

CATALUNYA MÚSICA

Bösendorfer

The British Council

PARRÒQUIA DE SANT GENÍS

PATRONAT DE TURISME

COSTA BRAVA GIRONA

Patrocinen:

AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRÍ
OFICINA MUNICIPAL DE TURISME

DIPUTACIÓ DE GIRONA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Departament de Comerç, Consum i Turisme
Direcció General de Turisme

FUNDACIÓ CAIXA DE CATALUNYA

F e s t i v a l
I n t e r n a c i o n a l
d e M ú s i c a
d e T o r r o e l l a
d e M o n t g r í
C o s t a B r a v a
d e j u l i o l a o c t u b r e d e l 1 9 9 0

Encara que el quartet de corda ha estat considerat pels compositors com el vehicle ideal per plasmar amb puresa i abstracció les seves idees musicals, el trio de cordes, format per un violí, una viola i un violoncel, ha merescut també el seu interès, des de W. A. Mozart fins a Arnold Schönberg, sense oblidar el que li han prestat els compositors més actuals.

Aquesta formació cambística no és el parent pobre del quartet; se li assembla, però té la seva pròpia personalitat sonora i estructural. En definitiva i com sempre, el que compta són els resultats obtinguts. Per als compositors, el trio de cordes ha estat un repte, car suposa buscar equilibri i interès amb només tres veus (amb el recurs circumstancial de les dobles cordes) i fer-ho, a més, amb l'hàbit tradicional de compondre a quatre parts. Però no oblidem que existeix una ingent quantitat de música escrita a tres veus, com per exemple les *Invençions* de J. S. Bach, que hem escoltat transcrits precisament per a trio de cordes, com ja devia ser freqüent en la seva època. Va ser Mozart el primer a tractar amb rigor aquesta formació, essent sens dubte el seu *Divertimento en Mi bemoll major, KV 563* l'exemple pres per Beethoven per iniciar-se en la composició dels seus tríos de corda. Entre 1797 i 1798, quan comptava vint-i-set anys d'edat, Beethoven va compondre els tríos *Op. 9 n.ºs. 1, 2 i 3*, que ell mateix va considerar a l'altura dels seus quartets. Aquests tríos estan dedicats al comte Browne i van ser els últims que escrigué, ja que a partir d'aquell moment va dedicar la seva atenció als quartets de corda.

El *Trio Op. 9, n.º 3* està en la tonalitat de Sol major i es caracteritza per la seva energia, que es reafirma de manera espectacular en l'*Scherzo: Allegro* i en el *Presto final*. Beethoven utilitza el recurs de les dobles cordes en el primer violí, però no per suplir una quarta veu sinó com a element expressiu.

Franz Schubert pren el relleu i compon dos tríos de cordes, el primer dels quals deixà inacabat, i concloué el segon, el *n.º 2 en Si bemoll major, D. 581*, el 1816, encara que no va ser publicat fins al 1897. Es tracta d'una obra que amalgama dos estils en perfecta unitat, ja que en els dos primers moviments la influència italiana és evident (no oblidem que Schubert fou deixeble de Salieri) i la de Haydn es pot percebre en els altres dos.

Seguint l'ordre cronològic, arribem a la *Serenata en Do major per a trio de corda, Op. 10*, de Erno (Ernst von) Dohnányi, músic de polifacètica personalitat, ja que a la seva condició de compositor va sumar les de pianista, director d'orquestra i pedagog (professor a la Hochschule de Berlín i director del Conservatori de Budapest) essent mestre de noms ara tan coneguts com György Cziffra, Annie Fischer, Géza Anda i Georg Solti. Com a compositor, potser les seves Rapsòdies per a piano siguin les seves obres més divulgades. La seva *Serenata* servirà per conèixer millor aquest músic, que va ser contemporani de dos compositors hongaresos com ell i de fama universal, Béla Bartók i Zoltán Kodály.

JORDI CODINA

Regis Pasquier va néixer l'any 1945 i va guanyar el primer premi de violí i de música de cambra al Conservatori Superior de París, a l'edat de 12 anys. De l'any 1959 al 1967 va donar molts concerts i va actuar amb altres grans solistes com Isaac Stern, David Oistrakh, Pierre Fournier, Nadia Boulanger i Zino Francescatti.

A partir del 1967 i fins el 1972 fa una gira anual pels Estats Units actuant com a solista amb les Filharmòniques de Cleveland, Pittsburg, Nova York, Baltimore, Montreal, New Orleans, Houston... i també per Països d'Europa.

Actua sovint com a solista en totes les orquestres de París, l'Orquestra Nacional de França, l'Orquestra de Colonne, Radio France... i també amb altres franceses com Lille, Bordeaux, Lyon, Nancy...

L'any 1972 va fundar el *Trio Pasquier* amb el seu germà Bruno i el violoncelista Roland Pidoux.

Gran Prix de l'Académie du Disc Français va ésser nomenat Chevalier des Arts et Lettres, l'any 1985. És professor del Conservatori Nacional de Música de París.

Roland Pidoux va estudiar violoncel amb André Navarra i música de cambra amb Jean Hubeau i Joseph Calvet al Conservatori Superior de Música de París.

Els anys 1965 i 1966 va guanyar tres importants primers premis i, dos anys més tard, juntament amb el violinista Jean-Pierre Wallez, va fundar l'Ensemble Instrumental de França on ocupava la plaça de solista mentre seguia treballant amb el Quartet Via Nova on hi va romandre vuit anys.

3

Dissabte, 21 de juliol, a les 22,30 h, a l'Església

TRIO PASQUIER

PROGRAMA

I

Trio de cordes n.º 2, en si bemoll major, D. 581 **F. Schubert**
(1797-1828)
Allegro moderato
Andante
Menuetto - Allegretto
Rondo - Allegretto

Serenata per a trio de cordes, en do major, Op. 10 **Ernest von Dohnanyi**
(1877-1960)

Marcia Allegro
Romanza Adagio non troppo, quasi andante
Scherzo - Vivace
Tema con variazioni - Andante con moto
Rondo - Allegro vivace

II

Trio de cordes, en sol major, Op. 9 n.º 1 **L. v Beethoven**
(1770-1827)
Adagio - Allegro con brio
Adagio ma non tanto e cantabile
Scherzo - Allegro
Presto

Al llarg de nombroses gires, el Trio Pasquier ha participat en molts Festivals i han estat convidats en els "Creuers del Renaissance", al costat de músics com Pierre Fournier, Jean-Pierre Rampal, Mstislav Rostropovitch i Isaac Stern.

Violoncel solista de l'Orquestra Nacional de França del 1978 al 1987, actualment és professor de violoncel i música de cambra al Conservatori Superior de Música de París.

Actua molt sovint com a solista i, amb el pianista Jean-Claude Pennetier, han donat recitals i han enregistrat nombroses sonates de Schubert, Brahms, Fauré, Chausson, Magnard, etc.

Bruno Pasquier, violista, va formar part del grup que va guanyar el Primer Premi Internacional per a quartet de cordes, l'any 1965, a Múnic. Seleccionat per oposicions primer viola de l'Orquestra de l'Òpera de París va ésser-ho també per l'Orquestra nacional de França poc temps més tard.

Ha actuat amb altres músics de prestigi com Isaac Stern, Yehudi Menuhim, Paul Tortelier, Leonard Rose, Maurice Gendron, Jean-Pierre Rampal, etc. L'any 1978, Lorin Maazel el va convidar a fer una gira conjunta pel Japó.

Premi del Disc 1976, va obtenir també el Gran Prix de l'Académie del Disc Francès a l'any següent.

Des de 1972 és professor del Conservatori Superior de Música de París.